

Dopisy Annamalai svámího

dopisy č. 19 a 20

zveřejněno na www.rudolfskarnitzl.cz

Dopisy Annamalai svámího, adresované jeho příteli Brunovi a jeho manželce (či přítelkyni) Anitě, kteří žili nebo stále žijí ve Švýcarsku, pocházejí z období let 1985 – 1995. Pokrývají tedy posledních deset roků života Annamalai svámího. Při překladu

dopisů byly vynechány části, kde Annamalai svámí děkuje za finanční podporu a stejně tak nejsou přeloženy i případné záležitosti osobního rázu. Obsah dopisů ale z naprosté většiny tvoří obecně použitelné duchovní pokyny Annamalai svámího, který – jak sám občas v dopisech zmiňuje – učí jen to, co jej naučil Ramana Maháriši. Dopisy na sebe prakticky nenasazují, takže jsou překládány nahodile a číslování je pouze orientační.

Dopis č. 19 – Tiruvannamalai, 12. 4. 1986

Milý Bruno,

necht' Ti Bhagavánova milost pomůže znovu získat tvoji ztracenou duchovní sílu. Takto se modlím.

Musíme dobře znát, že pravé Já (Self) je vždy přítomno, ale je skryto za obaly, tedy za tělem a myslí. Poznáním našeho skutečného, pravého Já se můžeme snadno vzdát našeho klamného ztotožnění s tělem a s myslí.

Snažili jsme se zjistit víc kolem problému, který jsi měl s panem Ramalingamem. Ale nic jsme o tomto lékaři nezjistili. Jediným doktorem pro nás samotné je Bhagaván Ramana. Pokud je společnost onoho muže tak problematická, zcela se od něj odpoutej a s radostí pokračuj v *sádhaně* (duchovní cestě). S naprostým odevzdáním k jeho svatým nohám se modli před Bhagavánovým obrazem o jeho pomoc. Čti jeho knihy s plnou pozorností a pak jako obvykle pokračuj ve své *sádhaně* přebývání v sobě samém. Modlíme se ke Šrí Bhagavánovi, aby Tě provázel směrem k tvému skutečnému, pravému Já.

Dokud není člověk upevněn v přebývání v pravém Já, tak musí snášet mnohá úskalí a potíže. Ale měl by vždy znovu povstat a s radostí kráčet dál. Jednoho dne se jeho přebývání v pravém Já upevní a všechny problémy zmizí jako krůpěje rosy na slunci.

Ať jsou všechny bytosti šťastné, plné míru a svobody.

S láskou a požehnáním

Annamalai Swami
(ANNAMALAI SWAMI)

Můj milý Bruno,

necht' Ti Šrí Bhagaván požehná v životě opravdovým štěstím. Rádi se dozvídáme, že se Ti na tvé duchovní cestě dobře daří. A doufám, že Anita je na tom se zdravím lépe. Tělo je limitované a jednoho dne pomine. Proto si musíme uvědomit věčné pravé Já (Self), které je uvnitř těla, které je bez těla a které je všude, je mimo narození a smrt. Naše životy budou naplněné, jedině když si naše nepomíjející pravé Já uvědomíme. Jinak naplněnosti života nelze dosáhnout.

Člověk musí být na cestě sebezkoumání obrněn nesmírnou trpělivostí a vytrvalostí. Měj strpení, buď vědomý a bdělý. Stále jsme pravé Já. Tak si jej připomínej a osvobod' se od složitostí mysli. Buď k mysli lhostejný. Odtáhni se od proudu jejich myšlenek, od omezení těla. Žij jako neohraničená obloha. Mraky mohou přijít. Zase však odejdou a obloha zůstává nedotčená. Podobně vyciťuj svoji vnitřní oblohu – pravé Já – a buď oddělený od mentálních mraků. Vždy jsme zcela svobodní. Problémy máme kvůli našemu ztotožňování se s myslí. Zkrátka odhod' tento dlouhodobý zvyk ztotožňování se s tělem-myslí a buď čistým pravým Já. To je vše.

Meditace je velice nutná. Během meditace musíš jasně porozumět, že „já nejsem tělo a mysl, já jsem jedině sebezářivé poznání“. Když se nebudeš ztotožňovat s tělem, bude tu naprosté uspokojení, dokonalá radost.

Dokud závisíme na mysli, je mysl naším guruem. Mysl nás bude směřovat a vést. V meditaci musíme porozumět, že mysl nejsem já, že mysl je ode mě oddělená. Tímto zkoumáním se od těla-mysli oddělíme. A když žijeme v tomto stavu za tělem-myslí, pak, dokonce i když mělo tělo zítra zemřít, nic se nám nestane.

Modlím se, ať se prohlubuje tvé porozumění pro pravé Já a ať čím dál tím více roste tvá blaženost.

S láskou a požehnáním

Annamalai Swami
(ANNAMALAI SWAMI)